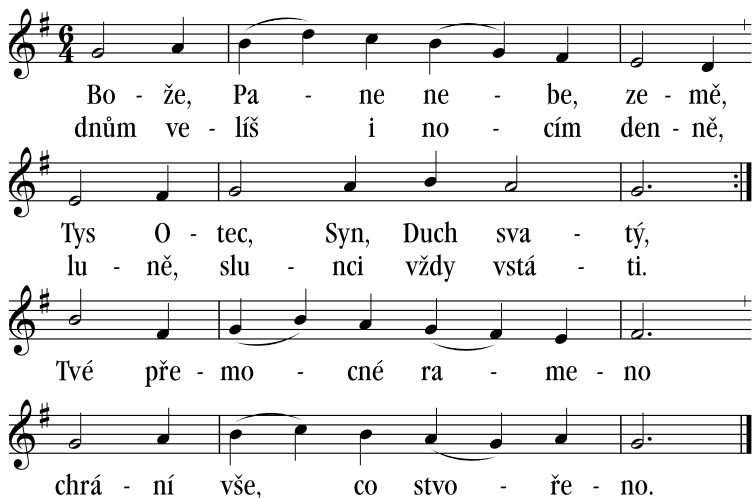

BOŽE, PANE NEBE, ZEMĚ

390

TEXT A HUDBA: HEINRICH ALBERT 1642

PŘEKLAD: DANIEL STRÁNSKÝ † 1757

Bo - že, Pa - ne ne - be, ze - mě,
dnům ve - líš i no - cím den - ně,
Tys O - tec, Syn, Duch sva - tý,
lu - ně, slu - nci vždy vstá - ti.
Tvé pře - mo - cné ra - me - no
chrá - ní vše, co stvo - ře - no.

2. Bože, děkuji srdečně, / v minulé žes mě noci / od škody, bídy rozličné / chránil svou božskou mocí, / aby lest satanova / práva ke mně neměla.
3. Hříchu noc s nocí minulou / v záři ať zajde denní, / Kriste, ukaž zásluhu svou, / v níž svou těž pomoc dej mi; / hřích je tvou krví omyt, / spásy tvé již smím dojít.
4. Dej také, ať s jitem dnešním / mohu povstat duchovně, / bdělost ducha kéž osvědčím, / ať když den ten nastane / tvého velkého soudu, / v zlém přistižen nebudu.
5. Pane, veď mne, mé vždy spravuj / obcování v slovu tvém, / buď dnes vůdce i strážce můj, / posilň v povolání mém. / Neznám lepší obrany / než tvé slavné ochrany.
6. Sešli svatou andělskou stráž, / jíž chytrost nepřítelé / přemocně Ty sám překonáš / a ochrániš mne cele; / po zdejších pak mě boji / přijmi v nebe v pokoji.